

۱۴

راز چشمان خونین

۱۶

پدرخوانده مهربان گرگ‌ها

۱۵

برخی هنوز توانمندی فناوری‌ان جوان را باور ندارند

زندگی

یکشنبه ۱۲ بهمن ۱۳۹۹ :: شماره ۵۸۶۷

۱۳ جامعه

کچدار و مریز با شاد

با گذشت چند ماه از سال تحصیلی در دوران کرونا، تقریباً می‌شود نتیجه گرفت که شبکه اجتماعی دانش‌آموزان یا همان شاد، برنامه‌ای ایده‌آل و مناسبی برای گذران آموزش آنلاین در شرایط بحران کرونا نیست، برنامه‌ای که اما و اگرهای فراوانی با خود به همراه داشت و همچنان هم دارد؛ آن‌قدر که معلم‌ها و دانش‌آموزان مقاطع مختلف از نقص‌های برنامه در خلل تدریس و آموزش آنلاین گله می‌کردند و البته با رفع برخی از نواقص همچنان هم گله دارند. این موضوعی نبود که از چشم مسؤولان و برنامه‌ریزهای برنامه شاد پنهان بماند، حتی در یک نظرسنجی که وزیر ارتباطات آن را در شبکه اجتماعی خود منتشر کرد، کاربران در پاسخ به این سؤال که آیا برای آموزش مجازی از سامانه شاد استفاده می‌کنند یا از سایر پیام‌رسان‌ها و ابزارها؟ ۲۷ درصد به شاد رای داده و ۷۳ درصد گزینه سایر ابزارها را انتخاب کردند.

یکی از معلمان مقطع ابتدایی درباره دلیل انتخاب سایر پیام‌رسان‌ها برای برگزاری کلاس مجازی‌اش به جام‌جم می‌گوید: «شاید باور تان

تبدیل حیاط برخی مدارس به پارکینگ یکی از زیجیات اجاره دادن مدارس است/ عکس: نرینا

قانون تنظیم برخی مقررات مالی وزارت آموزش و پرورش بار دیگر موجب نگرانی شده است

تکرار مدرسه‌های اجاره‌ای

مریم خیار

جامعه

#تهران - من

گرد از تهران:

چرا سامانه تهران من به مدت یک ماه از آخرین به‌روزرسانی عقب است؟ متأسفانه به علت به‌روز نبودن این سایت، شهروندان تهرانی برای رفت و آمد در سطح شهر با مشکلات زیادی مواجه می‌شوند.

#قیمت - مرغ

شهروندی از تهران:

چرا با وجود اعلام قیمت مرغ از سوی ستاد تنظیم بازار ولی باز مشاهده می‌شود قیمت مرغ کیلویی ۴۰۰ تومان گران‌تر به دست مردم می‌رسد؟

#پارانه - ۱۴۰۰

قاسمی از تهران:

پرداخت پارانه نقدی به پارانه بگيران در سال ۱۴۰۰ به چه نحوی خواهد بود؟ کدام دهک‌ها پارانه بیشتر و کدام دهک پارانه کمتری دریافت می‌کنند؟

#معاینه - فنی

خزایی از تهران:

چرا فقط رانندگان تاکسی به‌صورت رایگان می‌توانند به مراکز معاینه فنی مراجعه کنند اما رانندگانی که خودروی شخصی دارند باید در این مراکز هزینه پرداخت کنند.

#وام - ازدواج

محبی از تهران:

افزایش وام ازدواج برای زوجین حتی تا ۱۰۰ میلیون تومان که نمی‌توانند اقساط آن را پرداخت کنند، چه فایده‌ای دارد؟

#بازگشایی - مدارس

سپهیلی از تهران:

طبق اعلام وزارت آموزش و پرورش بعضی از مدارس بازگشایی می‌شوند آیا این امر موجب افزایش دوباره شیوع ویروس کرونا نخواهد شد؟

ماجراهای سال ۹۵ آموزش و پرورش را نمی‌دانیم چند نفر هنوز به یاد دارند و آیا حافظه‌شان قد می‌دهد در آن سال، اجاره دادن مدارس چه حاشیه‌سازی‌ها که نکرد؟ چهار سال قبل مثل امروز، آموزش و پرورش با مشکلات مالی می‌چنگید و یکی از راه‌هایی که به‌نظرش مفید آمده بود، اجاره دادن مدارس بعد از ساعات آموزشی بود که این تصمیم اتفاقات تلخی را رقم زد.

در آن سال برخی مدارس حیاط خود را به عنوان پارکینگ به اهل محل اجاره می‌دادند و برخی دیگر مدارس را به زوج‌های جوان می‌سپردند تا سروته مراسم ازدواجشان را آنجا به هم بیاورند. حتی آن وقت‌ها کار به جایی رسید که متن یک آگهی مزایده رسانه‌ای شد که طبق آن حیاط مدرسه‌ای در منطقه ۸ تهران قرار بود به کسی که بالاترین مبلغ را پیشنهاد دهد، اجاره داده شود.

اینجا همه اتفاقاتی با وزن سنگین بود که بر سیستم آموزش و پرورش کشور فشار می‌آورد و وجهه مدارس به عنوان مکان‌های تعلیم و تربیت را زیر این فشار محاله می‌کرد. البته سال ۹۵ به واسطه اعتراضاتی که شکل گرفت، دست و پای قضیه اجاره دادن مدارس جمع شد اما به یقین هیچ‌گاه این وضعیت متوقف نشد تا امروز که بار دیگر پرونده اجاره دادن فضاهای آموزشی روی میز قرار گرفته و رسماً درباره‌اش صحبت می‌شود، مخصوصاً این که کرونا مدارس را تقریباً خالی کرده و نگاه‌های معنی‌دار به این فضاها را عمیق‌تر کرده است.

ما اکنون از یک قانون حرف می‌زنیم که پاورچین و بی‌صدا در جلسه ۱۱ آذرماه امسال مجلس تصویب شد و روز سوم دی ماه در سکوت توسط شورای نگهبان تایید و با اندکی فاصله از سوی رئیس مجلس به رئیس جمهوری ابلاغ شد. ما همچنین از قانونی حرف می‌زنیم که اول بهمن با همان سیاست بی‌صدایی از سوی رئیس جمهوری ابلاغ و برای اجرا به استان‌ها دیکته شد. این قانون، قانون تنظیم برخی مقررات مالی، اداری و پشتیبانی وزارت

آموزش و پرورش است که پنج ماده و چهار تبصره دارد. متن قانون را که بخوانید مثل بقیه قوانین، پیچیده و گیج‌کننده است ولی وقتی به ماده ۲ می‌رسید پیچیدگی‌ها محو و همه چیز قابل فهم می‌شود. ماده ۲، آموزش و پرورش را مکلف کرده بخش‌های مازاد املاک خود که در مناطق تجاری واقع شده‌اند و همچنین املاک مازاد خود در مناطق غیرتجاری را از طریق فروش یا اجاره واگذار کنند. همچنین این اختیار را داده تا واحدهای آموزشی (مدارس) در ساعات خارج از فعالیت رسمی آموزشگاه (ساعات تعطیلی مدارس)، نسبت به اجاره فضای آموزشی به بخش‌های خصوصی و تعاونی اقدام کنند. کسانی که از پیشنهاد این ماجرا مطلع‌اند و اتفاقات سال ۹۵ را از یاد نبرده‌اند، به یقین گول واژه‌ها را نمی‌خورند و حواشی اجاره دادن مدارس و کسب درآمد از این مکان‌ها را واضح و عریان پیش چشم می‌آورند و حتی باین که قانون تأکید دارد مدارس برای فعالیت‌های آموزشی و فرهنگی اجاره داده می‌شوند و حتماً در واگذاری‌ها ملاحظات آموزشی و تربیتی رعایت می‌شود، آنها نمی‌توانند خوشبین باشند و اگر خوشبینی ممکن نیست به دلایل رویدادهایی است که تا به حال از دل چنین تصمیماتی بیرون آمده است.

بفرمایید مغازه‌مدرسه

خوش به حال کسانی که روزهای واپسین خرداد سال ۹۵ اظهارات وزیر آموزش و پرورش وقت را یادشان نمی‌آید. آن وقت علی‌اصغر فانی وزیر بود در بحبوحه داغ ماجرای

از معلم‌های تهران که حیاط بزرگ مدرسه‌شان قربانی طمع درآمدزایی شده بود نیز به ما از فیلترهای سیکارو رفت و آمدهای ناجوری گفت که به خاطر پارکینگ شبانه شدن مدرسه‌شان مجبور به تحملش بودند. حالا هم نگرانی‌ها از همین جنس است و تکرار مدارس اجاره‌ای این ظن را تقویت می‌کند که دوباره چنین صحنه‌هایی تکرار خواهد شد، حتی باین که متن قانون صراحت دارد که اجاره مدارس با رعایت ملاحظات آموزشی و تربیتی و برای فعالیت‌های آموزشی و فرهنگی انجام خواهد شد. در واقع در این تکه از قانون چند واژه وجود دارد که نمی‌گذارد خیال ناظران و منتقدان راحت باشد؛ آنجا که می‌گوید مدارس به بخش خصوصی و تعاونی سپرده خواهند شد. این بخش خصوصی کیست و ماهیت این تعاونی‌ها چیست؟ اینها ابهامات موجود در قانون است که باید روشن شود.

تجاری‌سازی مدرسه

محمد بطحایی، وزیر مستعفی آموزش و پرورش که سال ۹۵ معاون توسعه مدیریت و پشتیبانی وزارت آموزش و پرورش بود در مصاحبه‌ای که پس از داغ شدن موضوع اجاره دادن مدارس برپا شد، در توضیحی که می‌خواست خیال مردم و کارشناسان را راحت کند، گفت که افزایش بهره‌وری از فضای مدرسه این اجازه را نمی‌دهد به عنوان مثال زیرزمین یک مدرسه انبار شود و در میان روز کارگران برای استفاده از انبار به مدرسه رفت و آمد کنند. او گفت اینها خطوط قرمز ماست، باین حال برخلاف گفته او، چنین اتفاقاتی در برخی نقاط رخ داد و حیاط بزرگ برخی مدارس یا سالن‌های آمفی‌تئاتر و استخرهای آنها که باید در خدمت دانش‌آموزان و سیستم آموزش و پرورش باشد، با نگاه تجاری دیده‌شد و به وجهه مدارس ضربه زد. وجهه مدرسه ناموس مدرسه است که محمدرضا

می‌دانیم معیوب است؛ ولی چاره‌ای نیست

در حالی که مهدی بهلولی توضیح می‌دهد بزرگ‌ترین منتقد آموزش و پرورش آمریکا در کتاب سال ۲۰۲۰ خود مقاومت علیه خصوصی‌سازی مدارس و ایستادگی در برابر نگاه‌های تجاری به مدارس را تبلیغ و توصیه می‌کند، محمد سیفی، مدیرکل دفتر توسعه عدالت آموزشی آموزش و پرورش به ما می‌گوید به واسطه مشکلات اقتصادی و تنگنای بودجه‌ای چاره‌ای جز اجرای ماده ۲ قانون جدید وجود ندارد. سیفی البته تأیید می‌کند اجرای این قانون به وجهه مدارس ضربه می‌زند و این عیب و ایراد کار است، ولی می‌گوید اگر مدارس در ساعات غیردرسی بتوانند درآمدزایی کنند مشکلاتشان حل می‌شود، مخصوصاً در شهری مثل تهران که مدارس در برخی مناطق از نظر تجاری بسیار ارزشمند هستند. او البته با زهم قبول می‌کند اجاره دادن مدارس یا تبدیل مدارس ارزشمند به پاساژ و مکان‌های تجاری آسیب‌هایی دارد و به ماهیت آموزشی مدارس خدشه وارد می‌کند در عین حال معتقد است اگر شیوه‌های نامه‌های دقیق و کارشناسی شده برای این کار تدوین شود و نیز فقط به کسب و کارهایی که قد و قواره هنری و فرهنگی دارند اجازه ورود به مدارس داده شود، این کار می‌تواند از آسیب‌های اجاره دادن مدارس بکاهد. با وجود این، آنچه در ورطه بی‌پولی آموزش و پرورش و جیب خالی دولت حادث می‌شود خدشه به وجهه و حیثیت مدارس دولتی است که سال‌هاست به شکل‌های مختلف عقب مانده‌اند و از این به بعد باید زیر سایه نگاه‌های تجاری، نقاب اسکناس به چهره بزنند.

نیک‌نژاد، کارشناس مسائل آموزش و پرورش طور دیگری تفسیرش می‌کند و به ما می‌گوید آموزش یک کنش اخلاقی و انسانی است و مدرسه مکانی معنوی، اجتماعی و حتی مقدس است که وقتی با مسائل مالی تداخل پیدامی‌کند آلوده می‌شود. او معتقد است بحث پول در هر موضوعی که وارد شود رابطه‌ها را خراب می‌کند و ارزش‌ها را تغییر می‌دهد و در موضوع اجاره دادن مدرسه، از مدیر آموزشگاه یک مأمور جمع‌آوری پول می‌سازد. نیک‌نژاد همچنین اجازه دادن مدرسه را به سبکی که اکنون در کشور ما مورد تأیید است طبق تقسیم‌بندی‌های جهانی، در دره خصوصی‌سازی مدرسه جای می‌دهد و می‌گوید آموزش و پرورش ما سعی دارد کسری بودجه را با گسترش خصوصی‌سازی جبران کند. او حتی به این تأکید قانون، که مدارس برای امور فرهنگی و آموزشی اختصاص خواهند یافت چندان خوشبین نیست و عنوان می‌کند به احتمال قوی پای موسسات کنکوری و بنگاه‌های اقتصادی به مدارس باز می‌شود که از مدارس فضاهایی تجاری می‌سازد نه پایگاه‌های اجتماعی و محله‌محور که در اصل باید باشند.

راهی غلط برای جبران کسری بودجه

همه کسانی که می‌دانند پیش از ۹۵ درصد بودجه آموزش و پرورش هر سال صرف حقوق کارکنانش می‌شود و با ۵ درصد باقیمانده تقریباً هیچ معجزه آموزشی و تربیتی رخ نمی‌دهد، حتماً می‌دانند اجاره دادن مدارس یا تبدیل به عنوان کارشناس مسائل آموزش و پرورش قرار گرفته‌اند، فقط و فقط راهی است برای جبران کسری بودجه. اما مهدی بهلولی با این شیوه مخالف است و به عنوان کارشناس مسائل آموزش و پرورش حرکت در این مسیر را غلط می‌داند. او به ما می‌گوید آموزش و پرورش به جای تلاش برای گرفتن بودجه مناسب از دولت به اجاره و فروش مدارس چشم‌دوخته درحالی که در همه کشورهای جهان، دولت‌ها هستند که هزینه‌های آموزش و پرورش را می‌پردازند نه این که مدارس به محل کسب درآمد تبدیل شوند. او می‌گوید در کشورهای همسایه خودمان در ترکیه و عربستان سهم آموزش و پرورش از تولید ناخالص ملی ۳ تا ۵ درصد است و در کشورهای پیشرفته جهان سهم آن از بودجه عمومی دولت ۲۰ تا ۲۵ درصد است که در کشور ما سهم سیستم آموزشی از تولید ناخالص ملی یک تا ۱/۵ درصد و سهمش از بودجه عمومی دولت حدود ۱۰ درصد است، آن هم سهم‌هایی که هیچ‌گاه کامل محقق نمی‌شود و اغلب اوقات ردیف‌های بودجه کاغذی باقی می‌ماند. بهلولی نتیجه می‌گیرد به خاطر این وضع در کشور ما به مدارس به عنوان یک نهاد پولساز نگاه می‌شود در حالی که مدرسه یک نهاد عمومی است که در کشورهای مختلف جهان، خدمات عمومی، اجتماعی و فرهنگی رایگان به مردم ارائه می‌کند.

کچدار و مریز با شاد

با گذشت چند ماه از سال تحصیلی در دوران کرونا، تقریباً می‌شود نتیجه گرفت که شبکه اجتماعی دانش‌آموزان یا همان شاد، برنامه‌ای ایده‌آل و مناسبی برای گذران آموزش آنلاین در شرایط بحران کرونا نیست، برنامه‌ای که اما و اگرهای فراوانی با خود به همراه داشت و همچنان هم دارد؛ آن‌قدر که معلم‌ها و دانش‌آموزان مقاطع مختلف از نقص‌های برنامه در خلل تدریس و آموزش آنلاین گله می‌کردند و البته با رفع برخی از نواقص همچنان هم گله دارند. این موضوعی نبود که از چشم مسؤولان و برنامه‌ریزهای برنامه شاد پنهان بماند، حتی در یک نظرسنجی که وزیر ارتباطات آن را در شبکه اجتماعی خود منتشر کرد، کاربران در پاسخ به این سؤال که آیا برای آموزش مجازی از سامانه شاد استفاده می‌کنند یا از سایر پیام‌رسان‌ها و ابزارها؟ ۲۷ درصد به شاد رای داده و ۷۳ درصد گزینه سایر ابزارها را انتخاب کردند.

یکی از معلمان مقطع ابتدایی درباره دلیل انتخاب سایر پیام‌رسان‌ها برای برگزاری کلاس مجازی‌اش به جام‌جم می‌گوید: «شاید باور تان